

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 17.437 van 21 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hans Ako TAKANG, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 15 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, net zoals uw ouders tot de ‘Banyangian-tribe’ te behoren en christen te zijn.

Volgens uw verklaringen die u aflegde voor het CGVS bent u geboren en getogen te Douala. U liep scholing in Mamfe en volgde daarna van 1991 tot 1993 les aan de ‘Apostolic School of Ministry’ te Douala. In 1996 werd u ‘geroepen’ door de ‘World Wide Mission’ en begon u met preken. Vanaf 2000 startte u in een eigen bedrijf op in schilder- en bouwactiviteiten, namelijk ‘Hans General Works’. U bent getrouwd met X (A.) en samen hebben jullie twee kinderen, namelijk de zesjarige (T.) Donald Ako en (T.) X die drie jaar is.

Uw vader is afkomstig uit Abane, het zuidelijk gedeelte van het dorp Besongabang. Uw moeder is afkomstig uit Boh Etchu, het noordelijk gedeelte van Besongabang. Volgens uw verklaringen en volgens de door u voorgelegde

kopies uit de 'Historical Conspectus' over de geschiedenis van het leiderschap van Besongabang wordt Besongabang sinds 1972 geleid door X, die afkomstig is uit (Boh) Abane, het zuidelijk gedeelte van Besongabang. Na de aanstelling van chief Enonchong ontstond een dispuut over de opvolging van de chief van Besongabang. In Manyu-division, waarbinnen Besongabang zich situeert, gebeurt de opvolging van de chief volgens een beurtrol. In Besongabang wil dit zeggen dat om de beurt een iemand uit het noordelijke en het zuidelijke deel wordt aangesteld als chief van Besongabang. Volgens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal was de laatste chief in Besongabang de vader van Takor Tambe. Volgens het beurtrolsysteem moest -na de dood van de vader van Takor Tambe- Enonchong chief worden. Sommigen waren echter van mening dat de opvolging erfelijkheid was, waardoor Takor Tambe zijn vader diende op te volgen als chief van Besongabang. De regering doet er niets aan om iets aan de verdeeldheid te doen. Integendeel. De regering steunt de ene keer Enonchong en de andere keer Takor Tambe. U besloot zelf iets aan de situatie te doen en wou in het dorp preken over vrede en eenheid. In augustus 2005 werd u lid van de 'Besongabang Elements Cultural and Development Association' (hierna BECDA). U sprak eerst het ene deel van Besongabang toe, dan het andere en nog later de hele gemeenschap samen. U deelde het volk uw conclusie mee, namelijk dat het dispuut enkel door Jezus kan worden opgelost en dat eenheid de oplossing is. Van 20 maart 2006 tot 23 maart 2006 organiseerde u een kruistocht, de 'Besongabang intersession reconciliation crusade'. U nodigde vele mensen uit en preekte zelf op de derde dag. Toen u voor eenheid preekte, werd u door het volk aangevallen. De aanhangers van Takor Tambe dachten dat u met uw oproep voor eenheid Enonchong steunde, omdat die toen aan de macht was. De aanhangers van Enonchong dachten dat u Takor Tambe steunde, omdat u niet verklaarde dat u Enonchong wou als chief. De twee clans bevochten elkaar en de mensen van BECDA haalden u weg uit de chaos. U vertrok diezelfde dag nog naar Douala. Ook op die dag werd het huis van uw vader te Besongabang in brand gestoken, zijn plantage vernield en zei men dat u niet meer welkom was in het dorp. Later werd een convocatie (opsporingsbevel) – door de regering verzonden – afgegeven in de Apostolische kerk van Mamfe en Douala. De politie zocht u overal, omdat u op uw kruistocht ook over de corruptie van de regering sprak. U ging er niet op in, omdat u angst had om door de regering opgesloten te worden of door één van de chiefs vermoord te worden. U dook onder in Douala bij uw schoonmoeder. Uw vrouw en kinderen woonden toen bij uw moeder in Douala. Uw vrouw werd – toen u reeds in België was – door vrouwen van Besongabang bedreigd met de dood indien ze u niet zou uitleveren. U kreeg nog convocaties die aantonen dat u door de regering en de gemeenschappen van de twee chiefs gezocht wordt. Ook werden uw broer Julius en zuster Honorine – die secretaresse was bij de kruistocht – vergiftigd. U verliet op 3 maart 2008 Kameroen met een vlucht van Brussels Airlines. U reisde niet alleen en gebruikte een paspoort waarvan u nooit de naam of de foto erin zag. Op 4 maart 2008 kwam u toe in België waar u dezelfde dag asiel aanvraagde.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is

niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 op de formele motivering en artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling en is van mening dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beoordelingsfout heeft gemaakt.

Hij wijst erop dat overeenkomstig voormelde wet van 29 juli 1991 de bestuurshandelingen van de besturen uitdrukkelijk gemotiveerd moeten worden. De motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en zij moet afdoende zijn. Verzoeker stelt onder verwijzing naar de rechtspraak van de Raad van State dat de beslissing moet worden verbroken indien zij op een verkeerd motief berust.

3.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848,; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...) U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten na problemen met de regering en met de aanhangers van de twee chiefs Enonchong en Takor Tambe, die elkaar het leiderschap in Besongabang betwisten, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt. Er kunnen vragen gesteld worden bij uw betrokkenheid bij het dorp Besongabang. U verklaarde dat Besongabang uw dorp is, omdat u van dezelfde tribe bent, namelijk de 'Banyangian-tribe' (gehoor CGVS, p.1) en dat u in Mamfe – niet ver van Besongabang-naar school ging (gehoor CGVS, p.11). Er dient echter opgemerkt te worden dat u geboren en getogen bent te Douala en dat u aangaf dat u sinds 1991 weer in Douala woonde, waar u studeerde, een eigen bedrijf opstartte en vrouw en kinderen had (gehoor CGVS, p.4-5). Uit uw verklaringen kan nergens worden afgeleid dat u ooit in Besongabang heeft gewoond (gehoor CGVS, p.11). U verklaarde ook dat u vader sinds 1990 overleden is (gehoor CGVS, p.1) en dat uw moeder in Douala woonde en woont (gehoor Dienst Vreemdelingenzaken dd. 11 maart 2008 en gehoor CGVS, p. 4 en 6). Blijkens uw verklaringen woont ook geen enkele van uw zussen of broers in Besongabang (gehoor CGVS, p. 2). U stelde ook nog dat uw vader een huis had in Besongabang, maar dat het onbewoond was sinds uw grootmoeder er niet meer woonde (gehoor CGVS, p. 16). Uit het voorgaande blijkt dat u uw leven in Douala had opgebouwd en dat uw band met Besongabang –al was het maar omdat uw directe familie er niet woonde- in geen geval hecht was. In die zin kan men zich dan ook afvragen waarom uitgerekend ú –die (nog) weinig banden had met Besongabang- zich geroepen voelde om de bevolking van Besongabang te verzoenen in het dispuut om het chieftaincy."

4.2. Verzoeker betoogt dat het CGVS geen rekening houdt met de betekenis en de waarde van een dorp in die regio. Besongabang zou zijn dorp zijn, de plaats waar hij, zijn ouders, grootouders en familieleden begraven zullen worden, ondanks hun verblijfplaats tijdens het leven. In tegenstelling tot de westerse definitie van het begrip familie, zijn allen die uit Besongabang komen familieleden van verzoeker. Het is begrijpelijk dat verzoeker, hoewel hij niet in het dorp woont, zich bekommert om het lot van de inwoners. De inwoners van Besongabang zouden voor verzoeker geen vreemden zijn maar wel familieleden zodat zijn betrokkenheid bij zijn dorp en zijn actie verklaarbaar zijn.

4.3. De motivering vindt steun in het administratief dossier waar deze stelt dat verzoeker (i) is geboren en getogen in Douala (ii) sedert 1991 weer in Douala woonde, daar studeerde, een eigen bedrijf oprichtte en vrouw en kinderen had (iii) nergens in zijn verklaringen meldt te hebben gewoond in Besongabang (iv) aangaf dat ook zijn moeder in Douala woonde en dat geen van zijn broers of zussen in Besongabang woonde. Deze motivering is pertinent en terecht en maakt dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een hechte band had met voornoemd dorp.

De Raad stelt vast dat verzoekers bewering dat de inwoners van Besongabang geen vreemden zijn voor verzoeker maar wel allen familieleden, waardoor verzoeker betrokken zou zijn bij het dorp, moeilijk kan worden gerijmd met zijn verklaring dat er daar 70- tot 80-duizend mensen wonen (administratief dossier, stuk 3, p.12).

De Raad merkt tevens op dat verzoeker herhaaldelijk aangaf dat hij niet ging stemmen, dat hij, noch familieleden van hem politiek actief waren, hij geen politicus was en hij geen interesse had voor politiek (*Ibid.*, p.5, 11, 21), zodat het niet aannemelijk is dat hij, te meer daar het opvolgingsconflict reeds sedert 1972 aan de gang was (*Ibid.*, p.11), in 2005 zich plots geroepen voelde om de bevolking te verzoenen.

5.1. De bestreden motivering gaat verder als volgt:

“U legde overigens incoherente verklaringen af over uw houding in het dispuut. U verklaarde in augustus 2005 lid te zijn geworden van de organisatie BEDCA, die volgens u voor eenheid en vrede is in Besongabang en een neutrale houding aanneemt in het dispuut en daarom niemand [van de twee chiefs] steunt (gehoor CGVS, p.8 en 10). Niettemin stelde u later dat u zich achter uw vader zette, die achter Enonchong stond, en had u het over Takor Tambe als ‘de oppositie’ (gehoor CGVS, p.12), hetgeen toch van weinig neutraliteit getuigt.”

5.2. Verzoeker voert aan dat deze opmerking irrelevant is ter beoordeling van zijn vrees voor vervolging. Hij beweert dat er geen twijfel is over zijn neutrale houding en dat de door hem georganiseerde kruistocht en zijn boodschap hiervan getuigen. Het feit dat hij op een instinctieve manier de ene chieft zou hebben geprefereerd verandert volgens verzoeker niets aan zijn rationele zoektocht naar de vrede door zich op een zo neutraal mogelijk manier te gedragen.

5.3. De Raad merkt op dat verzoekers verklaring dat hij een neutrale houding aannam strijdig is met zijn verklaring bij het CGVS dat hij zich achter zijn vader zette, die achter Enonchong stond, waarbij hij uitdrukkelijk stelde dat Tako Tambe de oppositie was (administratief dossier, stuk 3, p.12). Zij is bovendien strijdig met de brief van verzoekers advocaat waaruit blijkt dat Enonchong verklaarde dat verzoeker hem steunde en met hem samenspande tegen de andere chieft (administratief dossier, stuk 14, documenten). Dat verzoeker incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot dergelijk essentieel element van zijn asielaanspraak, doet afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

6.1. De bestreden motivering luidt verder als volgt:

“Verder blijkt dat u niet op de hoogte bent van een aantal gebeurtenissen met betrekking tot Besongabang. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er op 22 oktober 2005 een invasie van soldaten en politie was te Besongabong na een meeting van de ‘Southern Cameroons National Council’, de partij die de 1 oktobervieringen organiseert, om de oprichting van een nieuwe precinct te Besongabong te vieren. Bovendien vonden er die dag massaal arrestaties plaats. Toen de dossierbehandelaar u vroeg wat er op 22 oktober 2005 gebeurde in Besongabong, verklaarde u echter dat u dacht dat u die dag lid werd van BECDA (gehoor CGVS, p.21), terwijl u eerder had verklaard dat u in augustus 2005 lid werd (gehoor CGVS, p.10). Toen de dossierbehandelaar u vroeg wat er op 28 april 2007 gebeurde in Douala, vroeg u hem of het over politiek ging. Toen de dossierbehandelaar verduidelijkte dat het met Besongabang te maken had, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.21). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er die dag een bijeenkomst was over de zevenendertigjarige ‘chefferie’-crisis te Besongabang met als doel de elite te verenigen om zo een oplossing op lange termijn te bekomen. Het is vreemd dat u niet op de hoogte bent van deze meeting, daar u toen in Douala verbleef en u zichzelf de organisator van de kruistocht in maart 2006 – die hetzelfde doel had als deze bijeenkomst – noemde. Bovendien hield Eric (E.) – u verklaarde dat hij uw advocaat te Mamfe is en dat hij lid is van de kerk en BECDA – toen ook een toespraak (gehoor CGVS, p.17 en 20) (zie administratief dossier). Bovenstaande vaststellingen en onwetendheden tonen aan dat u weinig overtuigende verklaringen heeft afgelegd over uw betrokkenheid bij het dorp Besongabang en dat bijgevolg ook de vervolging die u daaraan koppelt bij voorbaat kan worden betwijfeld.”

6.2. Verzoeker merkt aangaande de gebeurtenissen van 22 oktober 2005 in Besongabang op dat het ging over de SCNC en geenszins over het probleem van de opvolging. Hij meent dat van iemand die in Douala woont niet kan worden verwacht dat hij geïnformeerd blijft over alle politieke activiteiten van zijn dorp. Met betrekking tot de gebeurtenis van 28 april 2007 stelt verzoeker dat men hem één datum gaf en vervolgens vroeg wat er die dag gebeurde. Deze wijze van ondervraging zou geen correcte manier zijn om kennis te evalueren en het CGVS kan hierdoor niet met zekerheid beslissen dat verzoeker niet op de hoogte was van de gebeurtenis die op voormelde datum plaatsvond.

6.3. De Raad merkt op dat verzoekers verklaring dat van hem niet kan worden verwacht dat hij geïnformeerd blijft over de politieke activiteiten van Besongabang, evenals zijn gebrek aan kennis over de gebeurtenissen van 22 oktober 2005, verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende betrokkenheid bij dit dorp. Gelet op zijn beweringen betrokken te zijn bij Besongabang en een kruistocht te hebben georganiseerd met hetzelfde doel als deze bijeenkomst, kon van verzoeker, die op dat moment in Douala verbleef, redelijkerwijze worden verwacht dat hij kennis had van de bijeenkomst die op 28 april 2007 in Douala werd gehouden aangaande de opvolgingsproblematiek te Besongabang. Dat verzoeker hier in gebreke blijft, klemmt des te meer daar verzoekers advocaat, die lid was van de kerk en van BECDA, hem steunde en betrokken was bij de hele zaak (administratief dossier, stuk 3, p.17), blijkens de informatie in het administratief dossier een toespraak hield op diezelfde bijeenkomst (administratief dossier, stuk 15: landeninformatie).

De Raad stelt tevens vast dat verzoeker, gevraagd naar voornoemde gebeurtenis, tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande het moment waarop hij lid zou zijn geworden van de organisatie BEDCA, daar waar hij aanvankelijk aangaf in augustus 2005 lid te zijn geworden (administratief dossier, stuk 3, p.10, 13), terwijl hij even verder

verklaarde lid te zijn geworden op 22 oktober 2005 (*Ibid.*, p.21). De bestreden motivering blijft overeind.

7.1. De motivering van de bestreden beslissing gaat verder als volgt:

“Uw verklaringen over de gevolgen van uw beweerde poging(en) tot verzoening zijn weinig overtuigend.

U verklaarde dat u na augustus 2005 met de bevolking van beide delen van Besongabang sprak en dat u nadien aan de hele gemeenschap samen uw conclusies meedeelde, namelijk dat het dispuut enkel door Jezus kan worden opgelost en dat eenheid de oplossing is. U sprak u niet uit over wie chieft moest zijn. Er deden zich toen volstrekt geen problemen voor nadat u uw conclusie kenbaar maakte (gehoor CGVS, p.14). Toen u op 23 maart 2006 dezelfde gemeenschap toesprak met dezelfde boodschap, namelijk dat er eenheid nodig is en u zich ook ditmaal niet uitsprak over wie chieft moest zijn, viel men u echter aan, vernielde uw instrument en bekogelden beide bevolkingsgroepen elkaar met stenen etc. (gehoor CGVS, p.15). Het is onwaarschijnlijk dat een reactie van dezelfde gemeenschap op dezelfde (neutrale) boodschap zo verschillend van aard zou zijn. Bovendien is een dermate gewelddadige reactie op een boodschap van vrede en eenheid dermate disproportioneel, dat ze onwaarschijnlijk overkomt. Uw bewering dat de aanhangers van Takor Tambe dachten dat u Enonchong steunde, omdat hij toen chieft was en u over eenheid sprak en dat aanhangers van Enonchong dachten dat u Takor Tambe steunde omdat u zich er niet over uitsprak dat u Enonchong als chieft wilde (gehoor CGVS, p.15), zijn weinig overtuigende verklaringen om een dergelijke uitbarsting van geweld tegenover u te verklaren.”

7.2. Verzoeker verklaart dat hij het slachtoffer werd van beide chiefs en hun aanhangers omdat zijn houding, hoewel neutraal, door beide groepen verkeerd werd geïnterpreteerd. De reden waarom hij niet eerder aangevallen werd is dat de kruistocht, in tegenstelling tot de andere vergaderingen waarbij hij zijn conclusies gaf, een dorpsfeest was. Tijdens een feest moet de chieft van het dorp de rol van coördinator spelen en in die hoedanigheid een toespraak houden. Door geen toespraak te voorzien zou verzoeker zowel Enonchong als Tambe hebben beledigd aangezien beide zich als chieft beschouwen. De feiten van 23 maart 2006 hadden een vernederend karakter, hetgeen de vijandige reactie van het volk verklaart.

7.3. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake de beweerde incidenten op 23 maart 2006 tussen de twee bevolkingsgroepen (*Ibid.*, p.15-16), hetgeen niet aannemelijk is indien er daadwerkelijk agressie en rellen waren tussen twee bevolkingsgroepen binnen een lokale gemeenschap.

De Raad stelt vast dat het, gelet op zijn hoger aangehaalde verklaring dat hij achter Enonchong stond en de brief van zijn advocaat waaruit blijkt dat Enonchong verzoeker als medestander beschouwt (zie sub 5.3), niet aannemelijk is dat verzoeker door aanhangers van de beide partijen zou worden aangevallen.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien met recht dat het, aangezien verzoeker in 2005 reeds aan dezelfde gemeenschap zijn (neutrale) conclusie voorlegde en zich ondanks dat het volk dit wou horen niet uitsprak over wie chieft moest worden, waarbij hij geen problemen kende, niet geloofwaardig is dat hij in maart 2006 zou zijn aangevallen voor deze feiten.

Het voorafgaande in acht genomen, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen in maart 2006.

8.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt verder als volgt:

“Verder gaf u aan dat een opsporingsbevel tegen u werd verspreid. Toen de dossierbehandelaar u vroeg naar het originele opsporingsbevel waarvan u een kopie

voorlegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ), gaf u aan dat u niet wist waar het originele is. Verder gaf u aan dat 'één van de mensen' het vond in de Apostolische kerk van Douala. (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd wanneer u het document kreeg, gaf u aan dat u het kreeg toen u nog in Kameroen was, maar dat u niet meer weet in welke maand of welk jaar u het kreeg (gehoor CGVS, p.7). Bovenstaande verklaringen zijn erg vaag. Men kan verwachten dat iemand die een opsporingsbevel met in het groot zijn eigen naam en foto erop krijgt, precieze herinneringen heeft. Vreemd genoeg kon u zich later op het interview plots herinneren dat u ongeveer één maand na uw kruistocht het opsporingsbevel in handen kreeg (gehoor CGVS, p.18). Naast het opsporingsbevel gaf de regering een convocatie af aan de Apostolische kerk, omdat u tijdens uw 'kruistocht' over corruptie in de regering sprak. U gaf aan dat mensen van BECDA beweerden dat Takor Tambe die convocatie liet zenden (gehoor CGVS, p.16). Over hoe BECDA daarvan op de hoogte was, blijft u echter vaag (gehoor CGVS, p.16). Later verklaarde u dat u niet op die convocatie inging, omdat u vreesde dat de regering u zou opsluiten en dat de chiefs u zouden vermoorden (gehoor CGVS, p.17). U bracht echter geen elementen aan om aannemelijk te maken dat deze vrees gegrond is. Bovendien gaf u aan overal in Kameroen gezocht te worden door politie, omdat u over corruptie door de minister van 'territoriale administratie' sprak (gehoor CGVS, p.17 en 19). U verklaarde zeker te zijn dat u nog gezocht werd, omdat er overal convocaties kwamen voor u (gehoor CGVS, p.19-20). U legde echter slechts een kopie van één convocatie voor, namelijk één van 3 maart 2008. Met betrekking tot deze kopie van convocatie kan worden opgemerkt dat hierin geen enkele reden wordt aangegeven waarom u zich zou moeten melden bij de politie van Mboppi. Bovendien werd er geen nummer op het document vermeld, terwijl daar wel plaats voor voorzien is. Tenslotte, maar niet in het minst, werden de data op de convocatie duidelijk aangepast en de stippellijnen waarop de data staan met de hand bijgewerkt. Vermits dit de enige (kopie van) convocatie is die u voorlegt -hoewel u beweerde dat er 'overal' convocaties kwamen (cf. supra)- kan het -in het licht van hogervermelde opmerkingen- bezwaarlijk in aanmerking worden genomen als bewijs voor uw vervolging door de regering en door de chiefs."

8.2. Verzoeker stelt dat het feit dat hij niet meer precies weet waar het originele opsporingsbevel was en wanneer hij het kreeg, geen element is waaruit men tot de ongelooftwaardigheid van zijn relaas kan besluiten. Hij was eerlijk genoeg om toe te geven dat hij het niet wist en wijt zijn onwetendheid aan de stress tijdens het interview. Verzoeker wijst erop dat hij diverse coherente en plausibele verklaringen heeft afgelegd.

8.3. De Raad merkt op dat een zekere mate van stress inherent is aan elk interview. Uit het gehoorverslag blijkt niet dat er zich tijdens het interview bij het CGVS problemen zouden hebben voorgedaan, daar verzoeker in staat was gedetailleerde verklaringen af te leggen. Bovendien is de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker stress had, doet geen afbreuk aan deze plicht.

Het feit dat hij niet weet waar het originele opsporingsbevel is en aanvankelijk niet kon aangeven in welke maand of welk jaar hij dit kreeg, doch zich later wel plots kon herinneren dat hij dit ongeveer één maand na de kruistocht in handen kreeg, doet verder afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid. De bestreden beslissing merkt met recht op dat van iemand die een opsporingsbevel ontvangt met zijn naam en foto in het groot erop, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij hieromtrent precieze verklaringen kan afleggen.

De motivering aangaande de neergelegde convocatie wordt door verzoeker niet weerlegd. Zij wordt derhalve geacht niet-betwist en vaststaand te zijn en door de Raad overgenomen. In acht genomen (i) verzoekers vage verklaringen aangaande de convocatie (ii) het feit dat verzoeker geen elementen aanbrengt om aannemelijk te maken dat zijn vrees dat de regering hem zou opsluiten en de chiefs hem zouden

vermoorden gegrond is (iii) dat verzoeker verklaarde zeker te zijn nog gezocht te worden omdat er overal convocaties kwamen voor hem, doch slechts een kopie voorlegde van één convocatie (iv) dat in deze kopie geen reden wordt aangegeven waarom verzoeker zich zou moeten melden bij de politie (v) dat er geen nummer wordt vermeld op het document, terwijl daar wel plaats voor is voorzien (vi) dat de data op het document duidelijk werden aangepast en de stippellijnen met de hand werden bijgewerkt, kan de convocatie bezwaarlijk in aanmerking worden genomen als bewijs voor verzoekers beweerde vervolging.

Betreffende zowel het opsporingsbevel als de convocatie kan tevens worden opgemerkt dat het slechts kopieën betreft, waarvan, gelet op de manipuleerbaarheid ervan, de authenticiteitswaarde niet kan worden nagegaan. Derhalve kan hieraan, te meer gelet op de hoger gedane vaststellingen met betrekking tot deze documenten, geen bewijswaarde worden toegekend en vermogen zij niet verzoekers geloofwaardigheid te herstellen.

9.1. De bestreden motivering gaat verder als volgt:

“Verder spreken brieven van BECDA, uw advocaat (E.) Mbi en uw broer Sylvanus over de dood van zuster Honorine en de vergiftiging van broeder (E.) Julius, het platbranden en vernielen van uw eigendom, over ondervragingen door dorpsbewoners van uw vrouw, kinderen en ouders, over een convocatie die toekwam voor u in het bureau van de congregatie en over Takor Tambe die u, uw hele familie en iedereen die deelnam aan de kruistocht van 26 maart 2006 wil vermoorden. Al deze zaken zouden na uw vertrek naar België gebeurd zijn, twee jaar na uw ‘kruistocht’ voor ‘vrede en eenheid’. Hierboven werd reeds opgemerkt dat uw verklaringen over uw persoonlijke vervolging omwille van uw verzoeningspogingen in het dorp Besongabang al erg bedenkelijk zijn. Bijgevolg is het nog minder aannemelijk dat een boodschap tot verzoening ook nog zou leiden tot de vervolging van uw familie en uw hele entourage.”

9.2. Verzoeker verwijst naar zijn sub 7.2 weergegeven verklaringen aangaande de vijandige houding van de chiefs en hun aanhanger.

9.3. In acht genomen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen (zie sub 4.3 tot 8.3), kwam de bestreden beslissing op goede grond tot de conclusie dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de zaken die na verzoekers vertrek in België, twee jaar na zijn kruistocht, zouden zijn gebeurd.

10.1. De bestreden motivering luidt verder als volgt:

“Daarnaast stelde u een reeks handelingen die de geloofwaardigheid van uw ‘vrees voor vervolging’ verder ondermijnen.

Zo gaf u aan dat u op 23 maart 2006 – de laatste dag van uw driedaagse kruistocht – onmiddellijk na de rellen in Besongabang weer naar Douala keerde (gehoor CGVS, p.16). U dook er onder in het huis van de moeder van uw vrouw (gehoor CGVS, p.17-18). U zat er echter niet steeds verstopt. U bleef werken – voornamelijk coördineren – en u kwam af en toe nog in uw ‘workshop’. U ging ook nog naar de kerk, hoewel niet steeds en in kerken rond Douala (gehoor CGVS, p.18-19). Indien u daadwerkelijk door de overheid en door de twee bevolkingsgroepen van Besongabang werd gezocht, kan men verwachten dat u beter op uw hoede bent. Meer bepaald dat u niet het huis van uw schoonmoeder – die eveneens in Douala woont – uitkiest om te gaan schuilen, dat u niet meer naar uw ‘workshop’ gaat en dat u niet naar de kerken rond Douala gaat (waar men trouwens opsporingsbevelen verdeelde). Bovenstaande handelingen zijn geen toonbeeld van een gegronde vrees.

Bovendien verklaarde u lid geworden te zijn van de ‘Human Rights Defense Group’ (hierna HRDG), omdat het steeds goed is om een beweging te steunen die voor vrede en gerechtigheid strijdt (gehoor CGVS, p.8). Hoewel u lid werd van de HRDG te Mamfe, geeft u aan dat deze organisatie niet betrokken is bij de problematiek te Besongabang,

omdat ze er zijn om te waarschuwen over mensenrechten en corruptie (gehoor CGVS, p.8). Het is vreemd dat een beweging die 'strijd voor vrede en gerechtigheid' (sic.) en waarvan een lid – namelijk u – én zijn entourage vervolgd wordt, niet betrokken is bij de door u vernoemde kwestie. Bovendien bent u niet op de hoogte wie de 'chairman', noch wie de 'executive director' is van de organisatie (gehoor CGVS, p.8). Men kan verwachten dat u weet wie er de leiding heeft van een organisatie waarvan u een lidkaart heeft die door de 'chairman' en de 'executive director' werd ondertekend.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade."

10.2. Verzoeker doet gelden dat hij nog steeds naar de kerk en de workshop ging omdat hij zijn brood moest blijven verdienen om zijn familie te onderhouden. Hij was zich bewust van het risico maar geloofde dat God hem ging leiden tot hij het land definitief zou verlaten. Hij ging naar de kerk, precies omdat hij in harmonie wilde zijn met de God die hem en zijn familie naar een veilige plaats ging brengen. Verzoeker stelt dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met zijn geloof.

10.3. De Raad stelt vast dat verzoeker een aantal handelingen heeft gesteld die op fundamentele wijze afbreuk doen aan de ernst van zijn beweerde vrees voor vervolging, hetgeen de ongeloofwaardigheid van zijn relaas bevestigt. Hij dook gedurende twee jaar onder in het huis van zijn schoonmoeder, bleef werken – voornamelijk coördineren –, kwam af en toe nog in zijn workshop en ging nog naar de kerk.

Dat verzoeker zijn familie moest onderhouden en geloofde dat God hem ging leiden, vormt hiervoor geen afdoende verklaring aangezien van iemand die beweert te vrezen te zullen worden vermoord, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij voorzichtiger zou optreden.

Verzoeker weerlegt de motivering niet waar deze stelt dat (i) het vreemd is dat de HRDG, een beweging die strijd voor vrede en gerechtigheid en waarvan een lid wordt vervolgd, niet betrokken is bij de problematiek te Besongabang (ii) verzoeker de 'chairman' noch de 'executive director' kent, hetgeen des te meer klemt daar deze personen verzoekers lidkaart ondertekenden. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen.

11.1. De motivering van de bestreden beslissing gaat verder als volgt:

"De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde geboorteakte, toont uw identiteit aan, die niet meteen in twijfel getrokken wordt. De hierboven reeds vermelde kopie van een opsporingsbevel voor, maar uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat zulke officiële documenten – en dit geldt ook voor de convocatie van 3 maart 2008 – vaak vervalst worden of op frauduleuze wijze verkregen worden, waardoor we geen geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten (zie landeninfo). De door u neergelegde lidkaart van de Apostolische kerk van Kameroen toont aan dat u lid was van deze kerk, wat niet meteen betwijfeld wordt. Wat de door u neergelegde lidkaart van de HRDG betreft werd hierboven reeds opgemerkt dat het vreemd is dat u niet op de hoogte bent wie de 'chairman' en de 'executive director' zijn van de beweging. De door u neergelegde lidkaart van BECDA vermeld 'Besongabang' als geboorteplaats, terwijl op uw geboorteakte 'Douala' staat. U bevestigde in Douala geboren te zijn en stelde dat uw geboorteplaats verkeerd genoteerd werd op de BECDA-lidkaart (gehoor CGVS, p.8). Het is erg opmerkelijk dat uitgerekend een organisatie als BECDA, die rechtstreeks gerelateerd is aan Besongabang, onterecht zou vermelden dat iemand van haar leden geboren is in Besongabang indien dat niet het geval is. Het door u neergelegde programma en de affiche van de 25-jarige verjaardag van de kroning van Enonchong en de gekopieerde bladzijden uit 'historical conspectus' zeggen iets over de geschiedenis van Besongabang, maar tonen uw individuele betrokkenheid niet aan. De door u neergelegde 'code' van de World Wide Missions dateert van 16 januari 1996. De code

toont aan dat u lid bent van het 'evangelische ministerie' van de kerk. Vreemd genoeg dateert de fiscale stempel op het document uit 2004. De kopie van twee pagina's van ECHO zijn volgens uw verklaringen 'een voor- en achterkant van een blad uit een boekje met nieuws over Apostolische kerken in heel Kameroen (gehoor CGVS, p.9). Het is echter vreemd dat de bladzijde over Douala over maart-april 2006 gaat, terwijl die over Mamfe over januari-februari 2006 gaat. Bovendien werd op de bladzijde van Douala, waarop het dienstrooster van de medewerkers van de Apostolische kerk staat, een naam overplakt met een briefje waarop uw naam in handschrift staat geschreven en werd geprobeerd dit te verbergen door de lijntjes van de vakjes weer bij te tekenen. Het lijkt er dan ook sterk op dat er op deze pagina gefraudeerd werd. Verder blijkt dat de achterzijde over Mamfe een bijdrage uit januari-februari 2006 is, terwijl het artikel waarin uw naam wordt vermeld gaat over een gebeurtenis op 23 maart 2006, wat maakt dat men ook over deze zijde sterke twijfels over de authenticiteit kan hebben.

De door u neergelegde brief van BECDA van 1 april 2008 spreekt over de dood van zuster Honorine en de vergiftiging van broeder (E.) Julius. De door u neergelegde brief van uw advocaat (E.) Mbi spreekt erover dat uw eigendom werd platgebrand en vernield, dat uw vrouw, kinderen en ouders ondervraagd werden door dorpsbewoners, dat er een convocatie toekwam voor u in het bureau van de congregatie, dat Enonchong verklaarde dat u hem steunde en dat Takor Tambe u en uw hele familie wil vermoorden. De door u neergelegde brief van uw broer Sylvanus van 3 april 2008 spreekt erover dat Takor Tambe iedereen die deelnam aan de kruistocht van 26 maart 2006 dood wil – sommigen zijn reeds vergiftigd –, omdat hij erachter kwam dat u Enonchong steunde. Verder zegt uw broer dat uw vrouw en kinderen 600 kilometer verderop gevlucht zijn. Deze brieven kunnen bezwaarlijk als een objectieve bron beschouwd worden daar u uw advocaat betaald om uw belangen te behartigen, uw advocaat tevens lid is van BECDA en uw broer wegens de familieband niet als onpartijdig gezien kan worden. Tenslotte legt u foto's voor van u als 'usher' in de kerk, u als muzikant bij de Apostolische kerk te Douala en al prekend op gelegenheden, maar daaruit afleiden dat u preekte op een kruistocht in Besongabang op 23 maart 2006 en daardoor problemen kreeg is onmogelijk. U legde geen documenten voor om uw reisweg te staven."

11.2. De Raad stelt vast dat verzoeker voormelde motivering niet weerlegt. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt. Derhalve vermogen de door verzoeker neergelegde documenten niet zijn teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen.

12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat in hoofde van verzoeker aan de voorwaarden is voldaan zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

13.1. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde het recht op subsidiaire bescherming toe te kennen en verwijst hiervoor naar de hoger aangehaalde elementen.

13.2. Voor zover verzoeker zich beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen kan hem, de ongeloofwaardigheid van dit relaas mede in acht genomen, de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. De Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige geen elementen aanhaalt die wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980 en ontwaart in het dossier geen elementen die een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zouden kunnen rechtvaardigen. Aan verzoeker dient de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 oktober 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A DE POOTER .

W. MULS.